

שומר מאמר הבטחון והתחזקות אמונים קפח

הרחמים, שהוא כולל כל הספירות וכל המדות, עיין בקהלת יעקב (ערך ר"ח בדיה רחמים הוא קו וכו'). ורחמים שייך אפילו מי שאינו ראוי לישועה. וזה אפשר הכוונה אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו, פירוש שלא יהיה הוא בעצמו הגורם להמנע ממדת הרחמים, בהסיר בטחונו מאלקיו, רק יחזק בטחונו חזק בה', ועל זה מביא שפיר ראה מהכתוב לו אייחל דייקא, שהוא מדת בטחון והבן.

וכן מובא מרבינו האר"י ז"ל כשיש ח"ו דבר בעיר אין יכול לשלום רק באלו שיש להם פחד, אבל באלו שמתחזקים בלבם בבטחונם על ה' ומתגברים על הפחד, אין שום דבר רע יכול לשלום בהם, עיין (בספר תורת נתן פר' ויחי) וזה לשונו שם ולכן צריך גם כן לזהר שלא להתירא בשעת הדבר רח"ל מס"ם וחיילותיו, אלא להתפלל לה' והוא יענם, כי המתירא מלפניו הוא נותן לו כח וגבורה להתגבר במגפה בר מינן בעיר, אלא חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ויעסוק תמיד בתורה ובמעשה הקטרת ויתבטל מותנא מעלמא עכ"ל.

וכן מובא בגמרא (ברכות דף ס' ע"א) יהודה בר נתן הוה שקיל ואזיל בתריה דרב המנונא, אתנח, אמר ליה יסורים בעי ההוא גברא לאתויי אנפשיה, דכתיב (איוב ג) כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגורתי יבא לי, והא כתיב (משלי כח) אשרי אדם מפחד תמיד, ההוא בדברי תורה כתיב ע"כ, הרי שאם מפחד מאיזה דבר על ידי זה מביא זאת על עצמו ח"ו ג), ויש רמז לזה מהכתוב (משלי כט) חרדת אדם יתן מוקש ובוטח בה' ישוגב.

וזה כלל גדול ובחון ומנוסה, כשאדם מתגבר עליו איזה חולשה, או הרופאים מפחדים אותו אשר מומרים להשחית ולבלוע רח"ל, כמו שאמר הבעש"ט הקדוש זי"ע על הפסוק (תהלים קז) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם, שהקב"ה ימלט מה שהמה משחיתים, שאם יחזק לבו בבטחון בה' אז לא יוכל לשלום עליו שום דבר רע, ואשרי מי שאינו מוסר עצמו להם להמשחיתים הללו, ואינו מאמין לדבריהם, ומשים בטחונו חזק על ה', וחשבתי לכתוב בזה דרוש ארוך ולהביא מקדושי ארץ, עד כמה אדם מסכן עצמו באם מוסר עצמו בבטחונו להתרפאות מסממניהם, אשר זה גרם ח"ו להרבות חולאים בעולם, ה' ברחמיו יגמלנו חסדים טובים ויראנו נפלאות, כי אלו אף על פי שאומרים שידועים, טועים המה, וכל שכן על פי רוב מחמת בושה, שבושים לומר שאינם יודעים, כותבים רפואות ומשחיתים הרבה באיברים הפנימים רח"ל, ה' ישמרינו משחיתותם, ואין לנו רק לבטוח בה' אלקי הרופא הנאמן.

ומובא

הוספות ובאורים

(ג) עיין בספר שולחן כעבור מבוא כשער פרק ו'.